

238
 ἄλλοι ἅπαντες τοῖς ἀλλοῖς τούτο ἀγαθὸν γίγνεται·
 ὅπερ δὲ ἐπιδοροδοκούκ, πομηρούκ, πέρυθ
 ἢ πτροσλήμαθ, ἀποκλέειν· καὶ πίκρος
 καὶ ἐμαρτίως ἀκούειν, ὡς πομηρία δὴ ἀμείως
 δόξα μέρου πέρυθ, ἐπιπέω πολὺ ἐαίν· ὅρα
 τε δὲ ἄφ' ὧν οὗτος εὐδοκίμει· πηλικὰ τὴ πόλιν
 πρὶ ἐσθλὰ πρῶτα· αἰμὴ τὸν ἰωδύχαι ὅν
 ῥά μεις· ἐπεικὸς ἔσιν αὐτῶν κεις· ἠδὲ τούτῳ
 ἂν ταπέρυθ μὴ τῶν ἀκούοντων ὁμῖασι· διὰ δὲ
 ππταγ, οὗτος οὐκ ἀκούστω τούτου, ὡς πομηρ
 ὅσοδοκούκ, οὐδὲ τὸ ἰωμῆροισθ ἀληθές· ὅτι
 δὲ ὁμόνομα κατατῶν, ἀλλὰ καὶ πρὸς αὐτῶν
 τῶν εὐρίσπων πρῶτα πᾶν τῶν σὺ μέρ
 τυτομῆ ἀλοκέμα, θεάσαθε· ἔτι γὰρ ἤσποτ
 εἰς ἀμόκην τῶν δικαίων ποιῆται πόλει· τὸν
 τρόπον μετὰ θήσεται· γύμνασθ' προήρηται
 τοῖς πολλοῖς· ζαπὰ τῶν· ὀλίγου θεράπαιεν·
 ἂν δὲ τούτου ἀπολλοχότας πύθηται· ὑμῖν τοῖς
 πολλοῖς πᾶν τῶν μέρῳι σπῶλοι πᾶ ποιῆμεν
 λήσεται· ἔτι ππ τῆς αὐτῆς ἠσπερ ἰωμῆροισθ
 καὶ ἀσελγείας μεμεί· τοῖς ὅτι οὐκ ἄν ἐκείνο ποι
 ἠσπυτῶν ἀμνηκότες ἐκ τῆς πόλεως ἔσθεθ· ἂν
 τούτοις ἀμολητε· ἔτι γὰρ οἰομῆ δίκη μέρ' ἔβειν τῶ
 αὐτῶ